

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 150/2014
13.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Ј.М., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Д.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 170/2011 од 22.01.2013. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 35/14 од 22.01.2014. године, у седници већа одржаној 13.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ј.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 170/2011 од 22.01.2013. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 35/14 од 22.01.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 170/2011 од 22.01.2013. године окр. Ј.М. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју казну је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а уколико исту не плати суд ће казну извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Лесковцу је пресудом Кж 35/14 од 22.01.2014. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. Ј.М., адв. Д.П. поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. у вези става 4. и у вези члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, преиначи другостепену пресуду и према окривљеном одбије оптужбу.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужилаштву, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је оштећени као тужилац поднео супсидијарни оптужни предлог против окр. Ј.М. због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ. Како се наведено кривично дело гони по службеној дужности, то у овом случају није било захтева овлашћеног тужиоца, јер је одредбом члана 51. став 1. ЗКП прописано да ако јавни тужилац за кривично дело за које се гони по службеној дужности одбаци кривичну пријаву, до потврђивања оптужнице, дужан је да у року од 8 дана о томе обавести оштећеног и да га поучи да може да поднесе приговор непосредно Вишем јавном тужиоцу. Уместо тога, оштећени као тужилац поднео је оптужни предлог, иако није имао својство овлашћеног тужиоца, па је, према захтеву, у редовном поступку учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао да се неосновано захтевом за заштиту законитости указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП односно члана 368. став 1. тачка 5. („Службени лист СРЈ“ број 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ број 58/04...76/10) (у даљем тексту: раније важећег ЗКП).

Одредбом члана 61. став 1. раније важећег ЗКП прописано је да када јавни тужилац нађе да нема основа да предузме гоњење за кривично дело за које се гони по службеној дужности ... дужан је да у року од 8 дана о томе обавести оштећеног и да га упути да може сам предузети гоњење, а ставом 2. истог члана прописано је да оштећени има право да предузме гоњење у року од 8 дана од када је примио обавештење из става 1.

Из списка предмета се утврђује да је Основно јавно тужилаштво у Лесковцу дописом Кт 802/2010 од 26.01.2011. године обавестило оштећеног Н.М. да је одбацило кривичну пријаву поднету против Ј.М. због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, те да он, као оштећени, има право да, у смислу члана 61. став 2. ЗКП, сам предузме кривично гоњење пред Основним судом у Лесковцу, подношењем оптужног предлога, у року од 8 дана од дана пријема обавештења.

Оштећени Н.М. је, поступајући по обавештењу јавног тужиоца и у складу са овлашћењем из цитираног члана 61. раније важећег ЗКП, благовремено Основном суду у Лесковцу поднео оптужни предлог против окр. Ј.М. за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ.

Предузимајући кривично гоњење у складу са одредбом члана 61. ЗКП, оштећени као тужилац Н.М. стекао је сва права у поступку као и јавни тужилац, осим наравно оних која јавном тужиоцу припадају као државном органу. Стога се неосновано у захтеву за заштиту законитости указује да је предметни кривични поступак вођен без захтева овлашћеног тужиоца, те да је у редовном поступку учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 5. раније важећег ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.